

Schesta njedzela po tsjoch kralach.

Mat. 17, 1—9.

A po schesezi dnjach wsja Jesuŝ k žebi Pětra a Jakuba a Jana, jeho bratra, a wjedzesche jich stronu na wyšku horu. A wón pschekraŝni žo psched nimi, a jeho wobliczo žwočzesche žo jako žlónzo; jeho draŝta pał bě bėta jako žwětto. A hlaj, tam žo jim sjewiŝhtaj Mójŝaŝ a Eliáš, taj rěčeshtaj s nim. Pětr pał wotmoŝwi a džesche k Jesuŝej: Knježe, tudy je nam dobre bhež; chzesch-li, dha chzemy tudy tŝi hėty čžinicž, tebi jenu, Mójŝaŝej jenu a Eliášej jenu. Jako wón hiŝcheže rěčesche, hlaj, dha jich žwětta mróčel wobhlódlowa. A hlaj, hłóŝ s teje mróčele džesche: To je mój luby Ssyn, na kotrymž ja mam dobre ŝpodobanje, teho wy poŝluchajče. Jako to eži wučžomnižy žlyŝachu, padžechu woni na žwoje wobliczo a ŝtróžichu žo jara. Ale Jesuŝ pschistupiwŝchi k nim dótknu žo jich a džesche: Stańče horje a njebóče žo nicžoho! Sdnyž woni pał žwojej woczi poŝbježechu, njewidžichu nikoho, hacž Jesuŝa žameho. A jako woni s hory dele džechu, pschilasa jim Jesuŝ a džesche: Wy njedhřebiče to widjenje nikomu powjedacž, hacž čžłowŝki žyju wot morynych je ŝtanul. Samjeń.

W Knjesu lubowani! So ma žyrtwine lėto 6 nje-
džel po 3 kralach, ŝtanje žo jenož někotre krocž w kóždym
lėtŝtotetku. Duž žo wo tutym rjanym a wažnym tekŝče
jenož porėdko přėduje, a to je wobžarowacž. Pschetož
w nim našch Šbóžniŝ psched nami ŝteji w žwojej žykej
bójskej, hewał bóle pschitrytej kraŝnosčzi. Tež na tych tsjoch
wučžobnikow, kotrychž je Knjes na tamnu horu se žobu
dowjedł, je to, ŝchtož žu tam widželi, najmóžniŝchi ŝacžishečž
čžiniło, a to čžim bóle, dokełž jim Jesuŝ ŝalasa, so njebychu